

A keynesi modell I.

A neoklasszikus modell csődje

- a) A XIX. század vége – monopolizálódó piac
- b) A jelen állapotokból a jövő kiszámítható
- c) Érvényes a Say-dogma – a túltermelési válság (tartósan) nem lehetséges
- d) A reálszféra független a monetáris szférától
- e) A reálbér-színvonal és a munkanélküliség „Trade off” kapcsolata – csak önkéntes munkanélküliség lehetséges

A keynesi modell I.

A neoklasszikus modell csődje

- a) A XIX. század vége – monopolizálódó piac
- b) 1914 – az I. Világháború – a jövő többé nem kiszámítható
- c) Érvényes a Say-dogma – a túltermelési válság (tartósan) nem lehetséges
- d) A reálszféra független a monetáris szférától
- e) A reálbér-színvonal és a munkanélküliség „Trade off” kapcsolata – csak önkéntes munkanélküliség lehetséges

A keynesi modell I.

A neoklasszikus modell csődje

- a) A XIX. század vége – monopolizálódó piac
- b) 1914 – az I. Világháború – a jövő többé nem kiszámítható
- c) 1929-33 – a Nagy Válság
- d) A reálszféra független a monetáris szférától
- e) A reálbér-színvonal és a munkanélküliség „Trade off” kapcsolata – csak önkéntes munkanélküliség lehetséges

A keynesi modell I.

A neoklasszikus modell csődje

- a) A XIX. század vége – monopolizálódó piac
- b) 1914 – az I. Világháború – a jövő többé nem kiszámítható
- c) 1929-33 – a Nagy Válság
- d) 1929 október 24, a „fekete csütörtök” – a Nagy Válság a new yorki tőzsdekrachhal kezdődik
- e) A reálbér-színvonal és a munkanélküliség „Trade off” kapcsolata – csak önkéntes munkanélküliség lehetséges

A keynesi modell I.

A neoklasszikus modell csődje

- a) A XIX. század vége – monopolizálódó piac
- b) 1914 – az I. Világháború – a jövő többé nem kiszámítható
- c) 1929-33 – a Nagy Válság
- d) 1929 október 24, a „fekete csütörtök” – a Nagy Válság a new yorki tőzsdekrachhal kezdődik
- e) 1929-33 - a reálbér-színvonal és a munkanélküliség „Trade off” kapcsolata összeomlik – katasztrofális méretű kényszerű munkanélküliség

A keynesi modell I.

A keynesi modell „lélektani” posztulátumai

1. posztulátum

Az emberek, mint *fogyasztók* nem bíznak a jövő kiszámíthatóságában, ezért jövedelem-növekményüknek csak egy részét fogyasztják el, vagyis a *fogyasztási határhajlandóság* kisebb, mint 1.

2. posztulátum (a tankönyvben hibás!)

Az emberek, mint *beruházók* nem bíznak a jövő kiszámíthatóságában, ezért beruházásaik volumenét nem csak és nem elsősorban a tőke *határhatékonyságát* kifejező kamatláb, hanem a beruházók szubjektív *hozamvárakozásai* határozzák meg.

3. posztulátum

Az emberek, mint *vagyontartók* nem bíznak a jövő kiszámíthatóságában, ezért vagyonukat igyekeznek a *leglikvidebb* formában tartani.

A keynesi modell I.

A „lélektani” posztulátumok következményei

1. posztulátum

$$c(Y) = \frac{dC(Y)}{dY} \Rightarrow c(Y) < 1$$

2. posztulátum

$$I = I(i, \eta) \Rightarrow \text{míg } \frac{\partial I}{\partial i} < 0, \text{ addig } \frac{\partial I}{\partial \eta} > 0$$

3. posztulátum

Vagyonportfólió, likviditás

A keynesi modell I.

A „lélektani” posztulátumok következményei

Elégtelen kereslet

A keynesi modell I.

Az összkereslet a keynesi modellben

A keynesi modell I.

Az összkereslet a keynesi modellben

Az összkereslet nem azonos az aggregált kereslettel

A keynesi modell I.

Az összkereslet a keynesi modellben

Az összkereslet a jövedelem függvénye

A keynesi modell I.

Az összkereslet a keynesi modellben

Összkereslet magárahagyott, zárt gazdaságban

$$D(Y) = C(Y) + I$$

Összkereslet szabályozott, zárt gazdaságban

$$D(Y) = C(Y - T(Y)) + I + G \quad (T(Y) = G \text{ a költségvetés})$$

Összkereslet szabályozott, nyitott gazdaságban

$$D(Y) = C(Y - T(Y)) + I + G + (Ex - Im(Y))$$

A keynesi modell I.

A keynesi fogyasztás-elmélet

A keynesi modell I.

A keynesi fogyasztás-elmélet

A keynesi modellben a fogyasztás nem maradék-változó, hanem az (elégtelen) összkereslet meghatározó része.

A keynesi modell I.

A keynesi fogyasztás-elmélet

Fogyasztási függvény

$C=C(Y)$ ahol $C(0)=C_0$ és így $C(Y)=C_0+C_1(Y)$

$$0 < \frac{dC(Y)}{dY} = \frac{dC_1(Y)}{dY} = c(Y) < 1$$

Megtakarítási függvény

$S=S(Y)=Y-C(Y)$ azaz $S(Y)=S_0+S_1(Y)$

ahol $S_0=-C_0$, $S_1(Y)=Y-C_1(Y)$

$$0 < s(Y) = \frac{dS(Y)}{dY} = \frac{dS_1(Y)}{dY} = 1 - \frac{dC_1(Y)}{dY} = 1 - c(Y) < 1$$

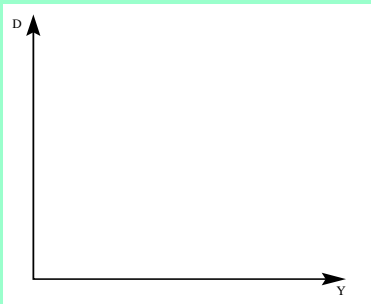
A keynesi modell I.

A keynesi fogyasztás-elmélet

$$c(Y) + s(Y) = 1$$

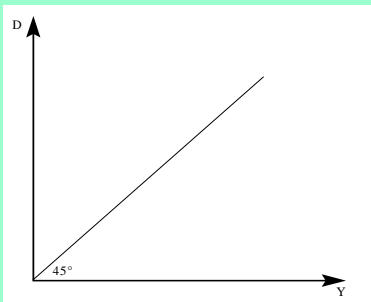
A keynesi modell I.

A keynesi fogyasztás-elmélet

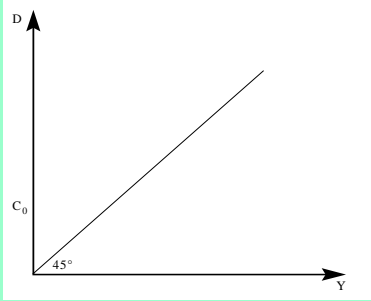
A keynesi modell I.

A keynesi fogyasztás-elmélet

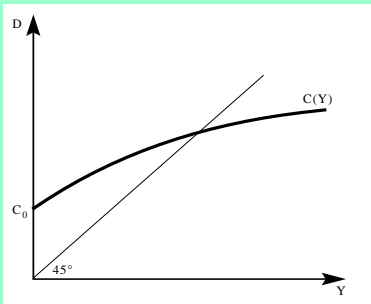
A keynesi modell I.

A keynesi fogyasztás-elmélet

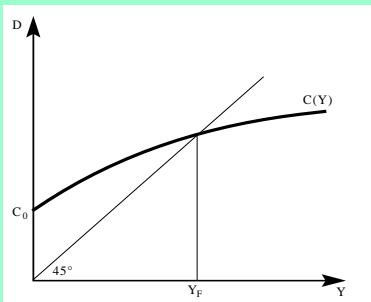
A keynesi modell I.

A keynesi fogyasztás-elmélet

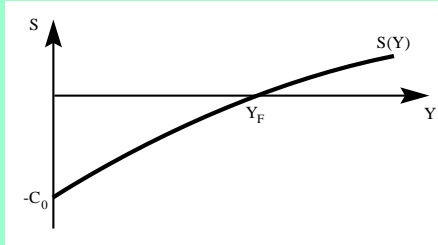
A keynesi modell I.

A keynesi fogyasztás-elmélet

A keynesi modell I.

A keynesi fogyasztás-elmélet

A keynesi modell I.

A fogyasztási függvény alakja

1. **keynesi típusú jövedelemhipotézisek**,
amelyekben az a közös, hogy a fogyasztást a folyó jövedelem függvényeként vizsgálják
2. **monetarista típusú jövedelemhipotézisek**
amelyek a fogyasztást a vagyonná felhalmozott jövedelmek függvényeként kezelik.

A keynesi modell I.

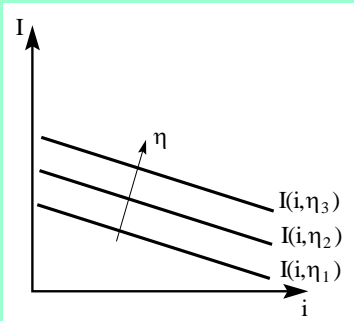
A fogyasztási függvény alakja

keynesi típusú jövedelemhipotézisek

- *Neoklasszikus hipotézis*
- *Keynes hipotézise*
- *Kuznets hipotézise*
- *Duesenberry relatív jövedelem-hipotézise*
- *Modigliani ciklikus relatív hipotézise*

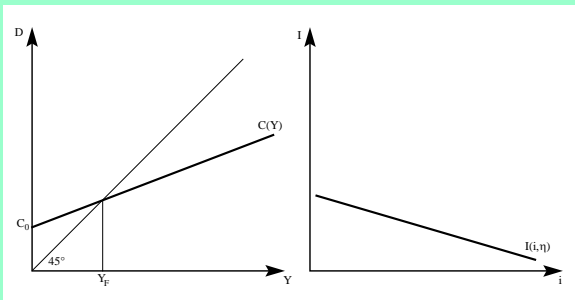
A keynesi modell I.

A keynesi beruházás-elmélet

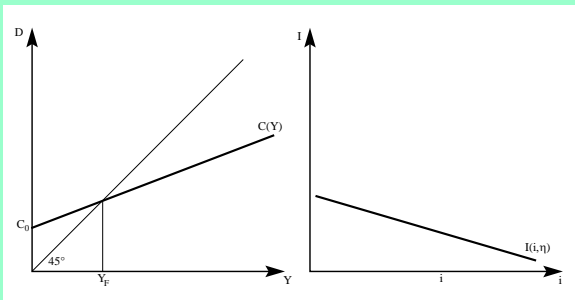
A keynesi modell I.

Az összkeresleti függvény, zárt, magárahagyott gazdaságban

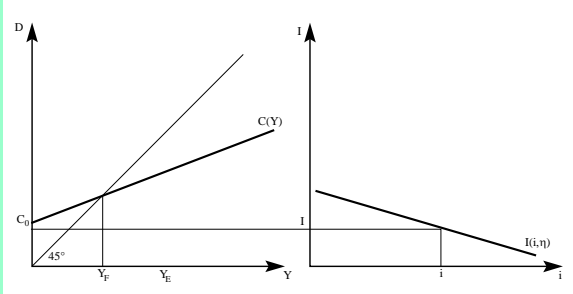
A keynesi modell I.

Az összkeresleti függvény, zárt, magárahagyott gazdaságban

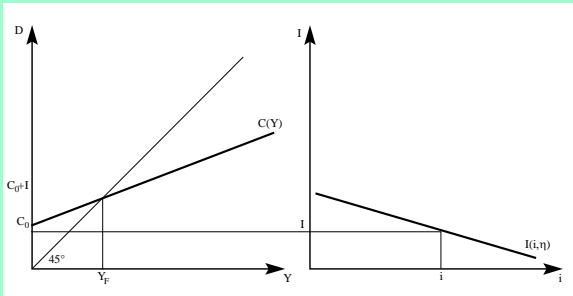
A keynesi modell I.

Az összkeresleti függvény,
zárt, magárahagyott gazdaságban

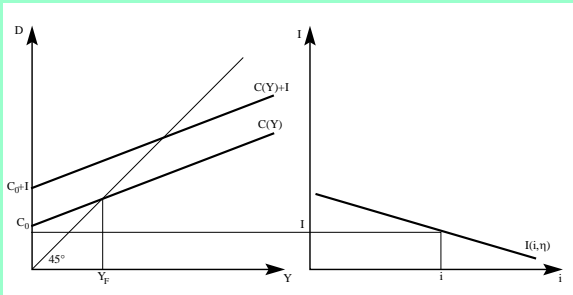
A keynesi modell I.

Az összkeresleti függvény,
zárt, magárahagyott gazdaságban

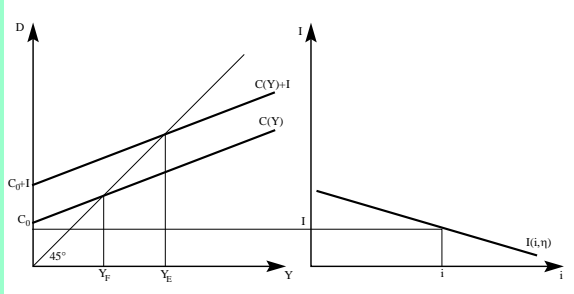
A keynesi modell I.

Az összkeresleti függvény,
zárt, magárahagyott gazdaságban

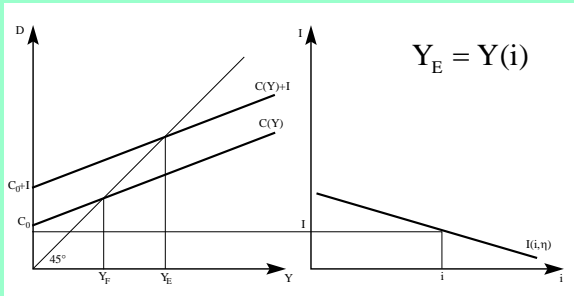
A keynesi modell I.

Az összkeresleti függvény,
zárt, magárahagyott gazdaságban

A keynesi modell I.

Az összkeresleti függvény,
zárt, magárahagyott gazdaságban

A keynesi modell I.

A keresleti (beruházási, stb.)
multiplikátor

A keynesi modell I.

A keresleti multiplikátor

ΔI \Rightarrow első jövedelemtöbblet ΔY_1

$c \cdot \Delta Y_1 = c \cdot \Delta I \Rightarrow$ második jövedelemtöbblet ΔY_2

$c \cdot \Delta Y_2 = c^2 \cdot \Delta I \Rightarrow$ harmadik jövedelemtöbblet ΔY_3

$c \cdot \Delta Y_3 = c^3 \cdot \Delta I \Rightarrow$ negyedik jövedelemtöbblet ΔY_4

stb.

$$\Delta Y = \sum_{k=1}^{\infty} \Delta Y_k = \Delta I + c \cdot \sum_{k=1}^{\infty} \Delta Y_k = \Delta I + c \cdot \Delta Y$$

A keynesi modell I.

A keresleti multiplikátor

$$\Delta Y = \sum_{k=1}^{\infty} \Delta Y_k = \Delta I + c \cdot \sum_{k=1}^{\infty} \Delta Y_k = \Delta I + c \cdot \Delta Y$$

$$\Delta Y = \frac{1}{1-c} \Delta I = \frac{1}{s} \Delta I$$

A keynesi modell I.

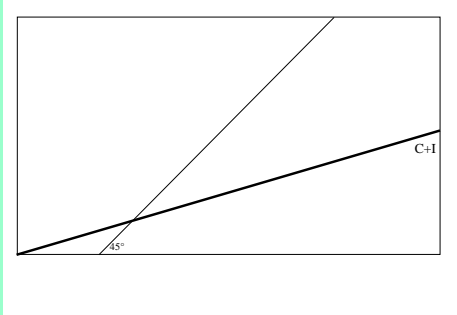
A keresleti multiplikátor

$$\Delta Y = \sum_{k=1}^{\infty} \Delta Y_k = \Delta I + c \cdot \sum_{k=1}^{\infty} \Delta Y_k = \Delta I + c \cdot \Delta Y$$

$$\Delta Y = \frac{1}{1-c} \Delta I = \frac{1}{s} \Delta I$$

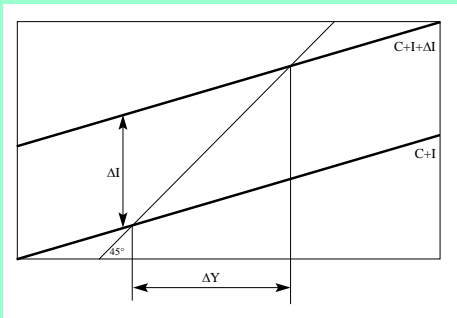
A keynesi modell I.

A keresleti multiplikátor grafikusán

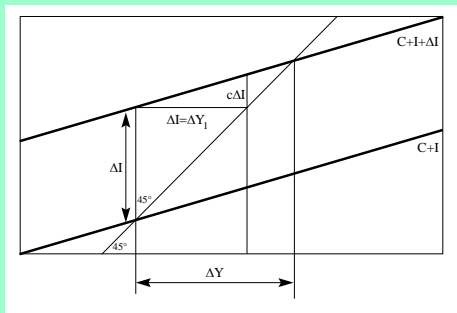
A keynesi modell I.

A keresleti multiplikátor grafikusán

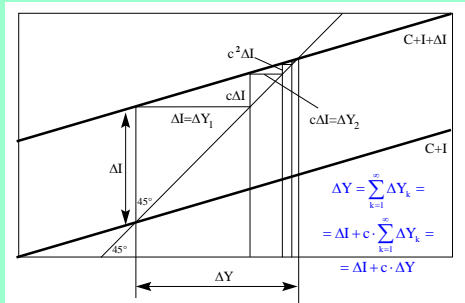
A keynesi modell I.

A keresleti multiplikátor grafikusán

A keynesi modell I.

A keresleti multiplikátor grafikusan

A keynesi modell I.

Miért „keresleti” és nem „beruházási”?

Összkereslet szabályozott, nyitott gazdaságban

$$D(Y) = C_0 + C_1(Y - T(Y)) + I + G + (Ex - Im_0 - Im_1(Y))$$

A keynesi modell I.

Miért „keresleti” és nem „beruházási”?

Összkereslet szabályozott, nyitott gazdaságban

$$D(Y) = C_0 + C_1(Y - T(Y)) + I + G + (Ex - Im_0 - Im_1(Y))$$

A keynesi modell I.

Miért „keresleti” és nem „beruházási”?

Összkereslet szabályozott, nyitott gazdaságban

$$D(Y) = A + C(Y - T(Y)) + I_m(Y)$$

ΔA lehet ΔC_0 , ΔI , ΔG , $\Delta(\text{Ex} - \text{Im}_0)$

$$\Delta Y = \frac{1}{1 - c} \Delta A = \frac{1}{s} \Delta A$$

Köszönöm a figyelmet!
